

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku A. K.
przy uczestnictwie K. K.
o dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 lipca 2010 r.,
na skutek skargi wnioskodawcy
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 kwietnia 2010 r., sygn.
akt II Ca (...),

odrzuca skargę i oddala wniosek o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Uzasadnienie

W związku ze skargą wnioskodawcy A. K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 kwietnia 2009 r. należy zważyć, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej

przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Skarga nie spełnia wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 3, 4 i 5 k.p.c.

Wbrew obowiązkowi określönemu w pkt 3 przytoczonego przepisu skarga nie wskazuje, z jakimi przepisami prawa zaskarżone nią orzeczenie jest niezgodne. Wymóg ten jest odrębny w stosunku do wymagania określönego w pkt 2, wobec czego nie można uznać, że przytoczenie podstaw skargi stanowi jednoczesne wskazanie przepisów, z którymi orzeczenie jest niezgodne. Niezależnie od tego, w podstawach skargi zarzucono naruszenie przytoczonych przepisów przez ich niezastosowanie w opinii biegłego sądowego. Celem skargi nie jest jednak polemizowanie z opinią biegłego lecz wykazanie, że prawomocne orzeczenie sądu zawiera tak poważne wady, że należy je uznać za niezgodne z prawem.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżący obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien wykazać, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia (postanowienie SN z dnia 23 stycznia 2009 r., sygn. akt I CNP 108/08, niepubl.). Oznacza to obowiązek przeprowadzenia analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogły odnieść skutku. Co więcej skarżący musi „wykazać” (a więc nie „wskazać”, „przytoczyć” czy „uwiarygodnić”), że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Żadnego wyводу prawnego w tym zakresie skarga nie zawiera.

W skardze nie uprawdopodobniono też w najmniejszym stopniu, że wydanie zaskarżonego orzeczenia spowodowało szkodę. W ogóle nie można mówić o szkodzie w przypadku wstępnego postanowienia w sprawie o dział spadku, w której dopiero w orzeczeniu końcowym dokonane zostaną rozliczenia i zasądzone będą ewentualne dopłaty i spłaty.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego czynności adwokata ustanowionego przez sąd, które są sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, nie uzasadniają przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (zob.: postanowienie SN z dnia 20 września 2007 r., sygn. akt II CZ 69/07, OSNC z 2008 r., nr 3, poz. 41; postanowienie SN z dnia 12 lutego 1999 r., sygn. akt II CKN 341/98, OSNC z 1999 r., nr 6, poz. 123; postanowienie SN z dnia 14 sierpnia 1997 r., sygn. akt II CZ 88/97, OSNC z 1998 r., nr 3, poz. 40), co uzasadnia oddalenie wniosku o przyznanie pełnomocnikowi skarżącego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.